נימים המלוחים וכו' דמין מסור למעלה מי' מלא ניכשה מכל ' ויר היס שהות חויר כרמינית אין כו מיסור תמומין למעלה מי' ואם הוה ספק אם יש בנגעין עשרה אם לאו מותר ללכת בשבת דספק דרבנן נקולא דתמומין ודרבנן עוד שוב בזיב דר' מאיר ס"ל שמומד רשם היסיבה והזיב עניו בזה והזיב לו הרמב"ם תשובה פשוטה להחזיק דברי הרמבמיוס ע"ם והיא נדפסה בכרך קטן מגרת של הרמב"ם ותימה על מה שפסק כ"ע דבעינן שיהא עשרה טפחים מקרקע הספיבה לקרקע הבור נמצך לסברתו שבתב כך מדעתו ללא כתשובת הרמב ס וע"ע .

רמט אין נרין במלחמת הרשות וכו' בריימא פ"ק דשבת (דף יט) וגם כאן פי' הרי"ף והי' תב ס והר"ם כדי שהתיישב דעת תלמי המלחמה עליהם נב' ימים ולא יהו מבוהלים ושוולס בשבת ויקיימו לעונג שבת בתכילה בשחייה ולרי"ם הוי טעמא נמי כיון דמקום סבנה הוא ונריך לחבל שבת משום פקוח נפש כל ג' ימים קמי שבתא מקרי ונראה כשתיבה לדחות את השבת כדבי לעיל גבי ספיבה ולפי זה ר"ם למפרע מדברייתא וכבל מקום ס"ב שאדם עתיד לחלל את השבת ולבן כתב רבינו. דין זה לף על גב דיש רחבל דין הולכים המידנא להלחם ולעזר על העיירות נפקא מינה להיכא דמפרש במלחמת הרשות דאינו אלא לחסור חוץ ג' ימים דמדין עיירות נלמדנו ולפי זה בעינן ג' ימים נמורים ללא ופרץ למלחמת הרשות ביום ג' מבל נרבינו מסור ותפסר לף לסרי"ף והרמב"ם ורמ"ם מיבא לחיישר ד"ס למפרש במלחמת הרשות בבל שלשה ימים הרמבמיוס לף מתייישב דעתן עליהם ול' מקיימי למנות עונג שבת ולבדרוסב לף בעינן שלשה ימים נמורים וברביעי נב' מוסר בדפי לעיל גבי ספיבה עוד יש לפרש לף על גב דמין ישראל הולכים המידנא להלחם על העיירות היינו ישראל לבדם וכן למלחמת מצוה בעון שנאמרו ס"ל ויישראלים מוסר ליף עליהם עם הי' ומפולו בשבת למלחמת מצוה היו להלל מחיסה

אין הולכים בע"ם יוסר מב' פרסאות וכו' בפרק לולב יבישה (דף מ"ד) לל יהלך מדם בערב שבת יוסר מב' פרסאות ס"ר בהגה לף לחמרן עלף לניחיה מבל נרבינו מסור ופרש"י לף יהלך וכו' עלף יבנות לו מבע"י גדול ויבין לו בסועדת שבת. עלף לניחיה שהולך לניחו וכן פיסם יודעי' שיבת היום ומין מבינים לערבו והוא פושט עליהם לבל למפסיקים היו סומך על בני הבית ומוסף עמו סעודתו ועל מה שב דו נסתך על"ל ולפי זה אם אין בידו בדי נרבו גם למפסיקות מסור ללישנא קמא לבל הר"ן פי' פ"ק דשבת מחמי דקתני מפסיקה סתיך בלותר בדעה"ב אם דאין דרך לבבם למפסיקות אם אם בשב"ב הולבך מבינים הרבה וכו' לפי זה מין תולק בין ים עתו בדי נרבו בין מין עמו בדי נרבו מותר לילך למפסיקות יותר מב' פרסאות ס"ל בריטב"א קתא ודעת הרמב"ם בפ"ל לפסוק לבישנא בתרא לחומרא וכמ"ש רבינו ב"פ בריוק בסיתן ל' וכן פסק הר' י' ירוסם בה"ת בבל השם ג' בשבה ל' ודק קי"ן בסק לבישנא קמא בתרא לקולא. ונראה דבאלו פליגי דהשתא ס"ל בריב"ת דבל מוכח לחיי שבתלמיד בשבל לנבי העיבר ולי"ת נמי בבל יוכה הלך אחר המחמיר ובבל מובריס הלך אחר המיקל ולישנא קמא מיקל ולפי זה יש להקל בל בתו שפי' הר"ן ללישנא קמא ללף בבר"ש שהות חומרה בספרוסיות לבל הרמב"ם פ"ל בבר"ש דבשל סוכיום הלך אחר החמרון מי נמי לרב בתי נתון דבבל דוכת' הלבה בלישנא בתרא ובתי שתיליה בתוספת' פ"ק דע"ז ובפ"ק דע"ז לשם ע"ם ר' יצחק בי' לת דבבל תיקים הלבה בלישנא בתרא שהות העיבר לבל הרמב"ם בתב ברוב הלפסים ותקנת הגיונים בירבי ב"ם דבשל תיקים הלך אחר המחמיר ובבל סופרים מי בדינו מחוסות הלך לת לשון אחרים ויש יודעים בתי שפתו ד"ת מבל תורה לבל מס הלבה היא בקבל עב"ל הר"ן ולפי זה ביון שהרי"ף והביא הבא בתי הלשונות ולא פסק בלים דעתו דהלבה בלישנא בתרא לחומרא ובין הרמב"ם בתב ג"ב בלשון הרי"ף משום הבי דעתו דהלבה בלישנא בתרא לחומרא בתרת לישנא קמא ללחומרא בתרת ודין זה דוקא בהולך בדבלאו יתשום הבי בתב רמב"ם דלבל שלש פרסאות הם מתבלת היום ואם לחומרא בתרת בזה בי נראה מדעת רוב פיסקי דבפרוסיות עוד דבבל עוכא שבת בתולך בעגלה מי ריבב סוס ובהו השוכם להקל והבה לסם מועב מיסוי שוגנון ולל יהיו מיידין יבבל תקים דרך לייבר שלא יהלך עד עת ערב שבי יתמהר בדי לבת לעירו ולביתו בי הדבה פעמים בשלוש שתילנין שבת שתיים בתים לעיר עד הלילה שלא יעבור בתוך בפרס או שהים רחוק מן העיר ב' פרסאות ולילה שבת

אין קובעין סעודה בע"ש וכו' בתב"י בשם הע"ת דקי"ל בפ"ב בי' יסי דחחתיל לבבול בע"ש עד שתחשך תכרם רבינו דה"ת בלילה בעלמא בל בניעות שעודה שתוא רגיל בה בימות החול תסור בליל שבת ותם"ב בשם הרמב"ם שבתב דלבילה רבי יסי תוכה דחט' שעות ולמעלה תסר בהחמיל תברם רבינו דה"מ בלילה בעלמא תבל בניעות סעודה שתוא רגיל בה בימות החול תסור בל היום מהניה להסעודה דבשמיך לשון הרמב"ם שהניח רבי היה בפ"ל מע"ם שהוא בשבוע לשון בהילה רבי יסי ונחלק עליו רבינו ותסרם בן בהילה תחת קבעה סעודתה בע"ם ותדקתאר בע"ם בתמת משמע דבל היום ואי אסיר ותבה הגאון יהודה ז"ל ול"ל דתחת בשבת בי' בשבת בית תמדרש ותבא ב' לת בתחת תלשון הניתרת שתמר בע"ם ותבשבת בי' בשבת בית המדרש ובא ב' לת בירש בלל נראה בתחת ע"ב שבתחת לת בתו לברש דהלי בשבה בשבת בעיבן בי תדרש תוא לת תלת מוילת משבע בשבת בי' תחת בשבת בי' בשבת בית המדרש תוא בבי בשבת בעיבן העלי בתים שהוי מוכשיהו וכו' דקבעו סעודתיהו בעיבן בי מדרשת ד"ר ויהבן ב' תפסקות היו בירובלים תחת קבעה סעודתה בשבת ותחת קבעה סעודתה בע"ם ושתיהם

דרישה

סי' רמט [א] **ואם** בתחילו אין תפסקין. ניתם ד"ת ואם בתחילו אינו מיידו שבתחילו בתוכות תוך ג' תלת ניל מאחר שבתחילו בבתיבר ס"ב ס"ל לפסוקין בשבוע שב... דפתוח עד רחבה מיידו שרוי עליהם בבר ג' ימים מבל פתוח תב' ימים תסור לבל' ... ומן ... ס"ב ס"ל בר"ן ... תלא בשבת ב' ימים ... [ב] **או** לבית תה... בשבת ... בשבת ... בשבת